

Yvonne Widekarr

Från: Tommy Widekarr <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 31 maj 2000 04:16
Till: ranchboy3@hotmail.com; coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok2000@hotmail.com; mojgan_77@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; Bj_blowie@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; ferdouszannatul@hotmail.com; natalia_pareja@hotmail.com; ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; dancopesen@hotmail.com; camilla_kantor@hotmail.com; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elin99@spray.se; makikomi@hotmail.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; rudqvist@hotmail.com; Widekarr Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekarr@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; bergchristian@yahoo.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; borg_hansen@swipnet.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekarr@telia.com

Ämne: Brdnnboll(veckobrev 39,vecka 22, er 2000)

Hejsan

Finner att man idag har som internetfråga i aftonbladet om brännboll kan räknas som en sport. 35% säger "ja, en sport för tuffa killar och tjejer", 34% säger "nej, det är en trevlig hobby" och några säger att det bara är en hemsk påminnelse om skolgymnastiken. "Nåja", tänker jag och öppnar en Diet Coke. Jag surfar in på en schysst hockeysajt och blir kvar där ett tag. Jag bestämmer mig för att jag tycker att det är rättvist att Dallas och New jersey blir de lag som slutligen får göra upp om Stanley Cup. Stanley Cup, detta slutspel som anses vara det tuffaste någon idrottsutövare kan gå igenom.

Jag surfar vidare för att finna en bra sökmotor. Det är dags att göra lite research inför veckans brev. Jag är intresserad över att finna något om brännboll, lite historik och dylikt, men inser ganska snart att jag kommer kamma noll. Det enda jag finner är några hemsidor för turneringar i landet och faktiskt en för en turnering i Tyskland. Jag vet att det spelas både i Danmark, Finland och Norge också, men om dem finner jag inget.

Brännboll måste vara ett av det svenskaste som finns och samtidigt en för oss mycket personlig angelägenhet. Brännboll är något som alla någon gång stött på med mer eller mindre stor glädje som resultat. Man hör sällan, för att inte säga aldrig ett ont ord om denna utövning, vare sig det varit ett inslag i skolgympan, öl eller vin brännboll med polarna eller som ett trevligt sätt att umgås med grannskapet ute på det närliggande åkern. Däremot verkar brännboll varit något som vi själva velat syssla här i Norden med och då speciellt i Sverige.

Om det varit någon som någon gång försökt att "missionera" ut sporten i resten av Europa och världen tycks det lyckats dåligt. Eller så är det så enkelt att Brännboll varit något som vi själva velat vara ensamma om. För brännboll är kul och om något skall kunna kallas folksport så måste Brännboll stå först i ledet.

I helgen gick Brännbollsyran uppe i Umeå av stapeln. Det är i dag i särklass världens största turnering i sitt slag. Samtidigt konkurrerar Genevilyran i Högsäter om de bästa lagen i sin turnering och de får i vanlig ordning fullt. Det innebär 84 stycken lag. Jag har deltagit 5 gånger tidigare, samtliga gånger i samma lag: makikomi allstars. De första åren gick så där, eller om man nu skall se det i en ren sportslig synvinkel, urkast! Syftet var därefter också: alltså att ha det kul och att få kämpa i glada vänners lag.

De sista två åren har målet vara att vinna hela turneringen och laget har satts ihop därefter. Detta har inneburit att den mesta ölen bytts ut mot mer funktionell sportdryck, som vatten och Diet Coke och dylikt, men sånt kan man ta om man har chansen att vinna.

I fjol gick vi till kvartsfinal där vi snörpligt nog blev lurade på segern av alldeles för slutkörda domare, men i år var målet att gå enda fram till final, även om vi skulle ha domare emot oss. Nu blev det (nästan) bara vädret som ställde till spektakel med ihärdigt regnande. Det blev en blöt dag, en mycket blöt sådan och man kan inte annat en att imponeras över att folk kommer och ställer upp under sådana förhållanden. Henk som varit vår lagledare de senaste två åren hade fått ihop ett bra lag och förberedelserna blev idealiska med två träningstillfällen på Gustavsberg innan lördagens turnering. Dessutom valdes jag hedrandes nog till lagkapten. Spelet kunde börja.

Gruppspellet blev ganska enkelt och vi spelade våra 3 matcher utan någon förlust. Vi fick en enkel första match i slutspelet, men i andra matchen fick vi en mardrömsöppning där det duktiga laget Team Ödeborg började med att bränna ute oss. Detta blev senare under slutspelet en viktig erfarenhet för oss. Under rådande omständighet med dålig plan och spöregn var det omöjligt att inte bli det när man möter bra lag. När det var vår tur att spela ute reparerade vi "skadan" genom vårt excellenta utespel och brände ute dem två gånger. Segern blev vår tillslut på ett övertygande sätt. Vi stötte även detta året på laget med det skräckinjagande namnet "mårdarna" i kvarten. Denna gången vann vi och man kan väl säga att vi tillslut fick revansch för det snörpliga nederlaget i fjol.

I semifinalen fick vi äntligen möta Bröderna Bårs som vunnit turneringen två gånger tidigare och som ses som ett "begrepp inom brännbollsvärlden" i södra provinsen av Dalsland., De vann 1997 och 99, samtidigt som de gick till final 98. Jag visste att vi skulle ha bra möjlighet att slå dem och det visade sig att jag skulle få rätt.

Det blev en ful match med mycket glöpp och fula tag. Vi visste att Bröderna Bårs spelade fult och var laddade där efter. Vi blev utbrända ganska tidigt i matchen och fick stå ut med att höra tråkningar och gliringar från våra motståndare. Detta bet nu inte på oss, eftersom att vi hade erfarenheten av att bli utbrända sedan tidigare, men skillnaden var att vi visste att vi hade chansen att bränna ute dem minst 2 ggr. Nu fick vi dock inte möjlighet att bränna ut dem mer än 2 eftersom att matchen spårade ut fullständigt efter att vi gjort det. Efter att de fått två lagvarningar och vi en, kunde vi spela klart den sista minuten. Då hade det varit avbrott en längre tid. Utklassningen var ett faktum och vi vann med 23 poäng.

I finalen hade vi att ta oss an "de skånska proffsen" som gick under namnet Diana Control. De gav oss en rejäl lektion i hur professionell brännboll spelas. Det märktes att det här var ett lag som spelat mycket tillsammans på olika turneringar. Nu var det vår tur att förlora med 20 poäng.

Trots förlusten kändes det ändå som en liten seger för oss. Vi visade nu att vi var bäst i kommunen och länet också dessutom och skall sanningen fram så kändes matchen mot Bröderna Bårs som den viktigaste.

Det blev så småningom 8 matcher. Vi började vår första match klockan 9 och slutade finalen runt 7 på kvällen. En lång och tuff dag med andra ord.

Träningsvärk är ett känt begrepp för mig som genom åren ägnat mig åt diverse halsbrytande fritidsintressen. Dock tror jag inte att det finns någon aktivitet som får en så "trasig" som brännboll. Det har nu gått 2 dagar sedan turneringen, men jag har fortfarande svårt att ta mig ur sängen på morgonen, att böja på knäna att skratta.... Jag hade för ett ögonblick dårskapen att kalla en turnering som den här brännbollens svar på Stanley Cup. Jag hade som tur förmågan att ta tillbaka det senare. Genevilyran är förståss som ett halvt Stanley cup (Hockeyslutspelet)

Jag var på judoträningen i kväll och det blev en smärtsam upplevelse. Att bli kastad ett gäng gånger i mattan (ibland från två meters höjd) har inte gjort min sargade kropp mjukare. På onsdag åker jag till Lugli camp i Lund för att medverka på lägret där. Av erfarenhet vet jag att det kommer bli några tuffa dagar.

Hör från andra sidan atlanten att man i dag har 96 F i Macon. Det motsvarar väl 33, 6 grader Celsius så där. Här verkar våren komma av sig. Av sommaren har vi inte sett någonting ännu.

Jag går ner till köket och tar mig en Diet Coke till. Morsan är vansinnig över att all plats i kylskåpet nu tas upp av Diet Coke burkar. Jag har blivit Cokaholic, klarar mig inte utan min liter per dag. Jag ser att en räv jagar en hare ute på fältet. Jag öppnar burken, tar några klunkar, tänker på det där med överlevnad, tänker på Genevilyran och brännbollen igen. Nä, den där saten som springer framför räven där ute genomför nog just nu något som ligger miltals närmare tuffheten i ett Stanley cup slutspel än Genevilyran gör.

Tommy Widekärr, Ellenö, Dalsland

Get Your Private, Free E-mail from MSN Hotmail at <http://www.hotmail.com>

